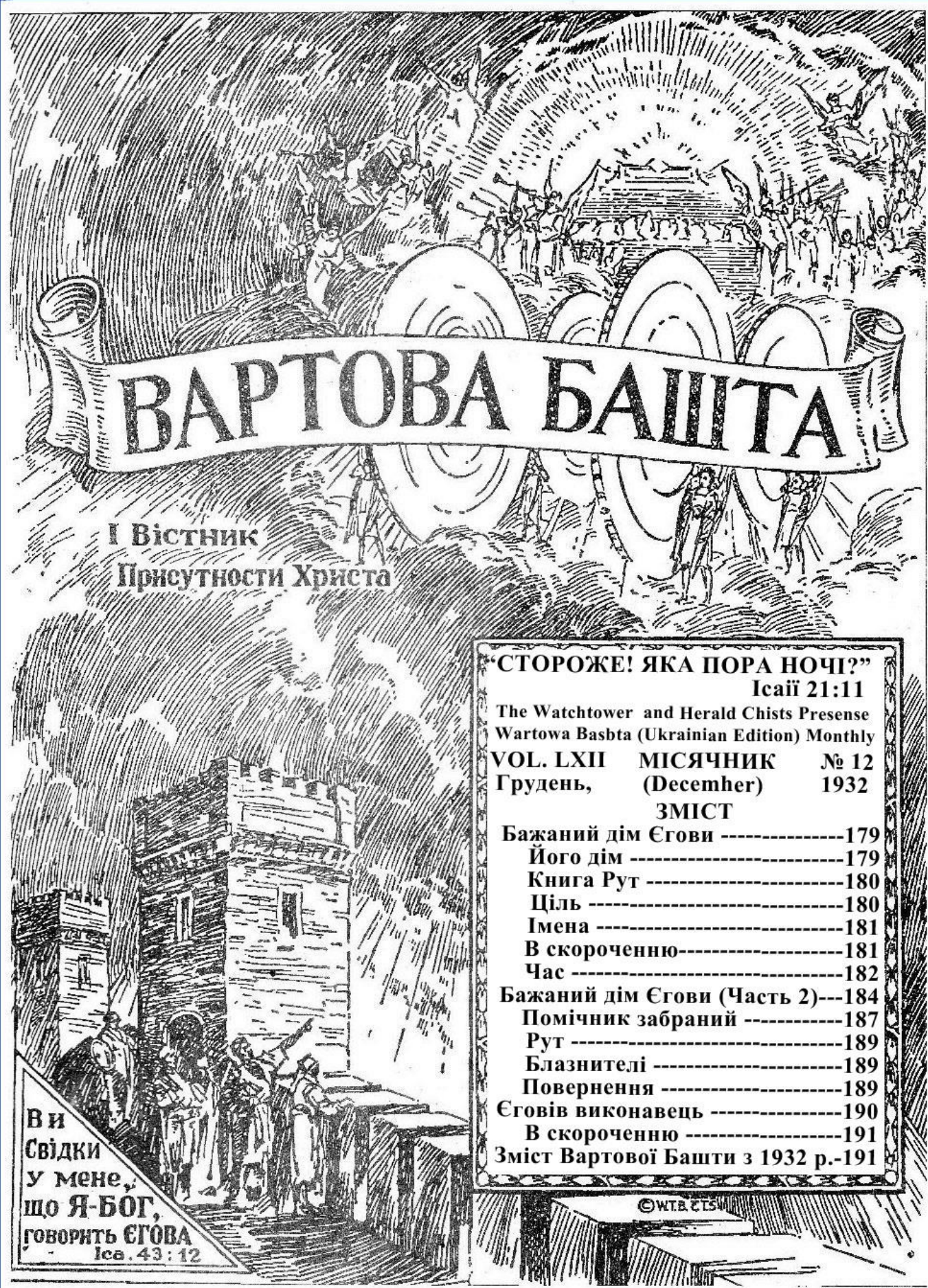

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 12
Грудень, (Decemher) 1932

ЗМІСТ

Бажаний дім Єгови	179
Його дім	179
Книга Рут	180
Ціль	180
Імена	181
В скороченню	181
Час	182
Бажаний дім Єгови (Часть 2)	184
Помічник забраний	187
Рут	189
Блазнителі	189
Повернення	189
Єговів виконавець	190
В скороченню	191
Зміст Вартової Башти з 1932 р.	191

В и
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© W.T.B. & T.S.

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми”. — Ісай 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворіннь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенню всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувальці Ісуса Христа — се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого закону, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

НОВА УКРАЇНЬСЬКА КНИЖКА.

Через многі століття люди змагались установити добре правительство, котре б задовольнило бажання чесних людей. Дотепер мусимо признати, що всі їх змагання невдалися досягнути бажану ціль. До сього є причина. Розуміється, Єгова предвидів і предсказав даремні зусилля чоловіка. І ось прийшов найвищий час для людей спам'ятатись і тверезо застановитись над Божим заміром установити справедливе правительство на землі, котре сповнить усі властиві бажання чоловіка. В новій українській книжці “ПРАВИТЕЛЬСТВО”, котра лише вийшла з друку, знаходяться повне пояснення відносно справедливого правительства, котре приведе людям мир, щастя, здоров'я, і добробут. Ця книжка обнімає 336 сторін, прекасно ілюстрована 16 чотири-кольорованими образками в жовтій шовково-полотняній оправі, і з золотими літерами. В сій книжці є подані факти так, як вони існують. Слово Єгови є подане як авторитет, котре показує причину теперішних обставин і описує средство, яке загоїть людські рани. Спевністю, що всі свідки Єгови, котрі ще не читали сьої книжки в англійській або в інших мовах, будуть раді отримати сю книжку і довідатись, що в ній міститься. Сю книжку вишлемо де небудь і на яку будь адресу по отриманню

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку святого Писання для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного наущення з святого Писання.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі святого Писання. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1,50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуємим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмемну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми вислаємо карточку—повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9, 1924, at the post office at

Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

35 ц. Всі збори свідків Єгови повинні зробити великі замовлення, так щоб ся книжка вистарчила на якийсь час. Ми віримо, що більшість з українських людей будуть радо брати сю книжку, отже взглядом сього, нема чого сумніватись засилати великі замовлення. В старім краю пишійте до нашого відділу там.

РІЧНА КНИЖКА І КАЛЕНДАР

Сим повідомляємо, що англійська Річна книжка буде готова около 15-го грудня. В сій книжці міститься рапорт праці виконаної Господнім народом, і се з певністю буде цікаве. Було б добре, щоби члени зборів дали свої замовлення книгареві свого збору, так щоб було можливо вислати разом, і сим зоощадити кошт пересилки.

Календар на сей рік також буде готовий около 1-го грудня. В нім знаходиться річний текст, і прекрасний образ в гармонії з ним. Зможете набути сей календар по слідуєчій ціні; один за 25 ц.; 5 або більше на одну адресу, 20 ц. один.

Просимо завважати, що повисше згадана книжка і календар є видані лише в англійській мові.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТИ ХРИСТА

VOL. LIII.

Грудень, 1932

№ 12

БАЖАНИЙ ДІМ ЄГОВИ

“Але Рут сказала: Не силуй мене покинути тебе і вернутись од тебе; куди підеш ти, туди й я піду, і де житимеш ти, там і я житиму; твій народ буде моїм народом; і твій Бог моїм Богом”. – Рут 1:16

ВСТУП

В сім й наступаючих числах сього журналу міститься студія книги Руті. Ціль Біблійної історії про Рут є відкрита; споріднення між Наомі, Мардохеєм, Естер і Рут є відкрите; в сій історії є показаний вибір тих, що будуть членами дому Єгови, і чого вимагається від них; вона дає пізнати важність оправдання імені Єгови і хто може мати часть в нім. Ся книжка не лише історична, але і пророча, сповнення котрого бере місце в теперішнім часі, і тому се теперішня правда і пожива для Божих помазаних людей.

ЧАСТЬ 1

ЙОГО ДІМ

ІМ'Я Єгови, се найважніше питання перед сотворінням. Про сей факт Божий завітуючий нарід довідався сими роками. Хто має все на увазі, що сповнення пророцтва провадить до оправдання великого імені Єгови, той студіюючи се пророцтво, дістає ясніше вирозуміння його. Псалміста каже: “Буду поклонятись перед святим храмом твоїм, і хвалити ім'я твоє задля милости і правди твоєї; ти бо над усе возвеличив слово твоє й ім'я твоє”. – Псалма 138:2

2 Слово Єгови є все правдиве, і в минулих часах Він звеличив своє слово понад своє ім'я, очікуючи свого часу, коли Він дасть пізнати своє ім'я і оправдає його. Тепер Він відкриває своєму завітуючому народу глибше значіння свого слова, і показує їм, що сповнення Його слова оправдає Його ім'я, і що прийшов час на оправдання Його ім'я. Бачучи се, останок тепер оголошує Його слово з радістю і співає хвалення імені Бога Єгови. Століття назад слово Боже було, і тепер є, світильником для ніг Його людей. (Псалма 119:105) Тепер прийшов “день Господень” і більше світло для останка, тому що блискавиці Єгови світять з Його храму і не лише освічують стежку останка, але й відкривають Божі заміри відносно цілковитого оправдання Його ім'я перед усім сотворінням. Одно з імен Відкупителя чоловіка є “Слово Боже”, і Він підтримує й оправдає ім'я свого Отця. Тепер вірний останок співає: “Основа слова твого правда, і всякий присуд справедливості твоєї вічний. Язык мій грімко промовить слово твоє, всі бо заповіді твої справедливість”. – Псалма 49:160,172

з У минулих часах Божий завітуючий нарід на землі глядів на Його дім як на місце безпеки й охорони від ворога, де він мав тішитись самолюбними приємностями. Та тепер він бачить, що сей дім значить се і щось більше; що Його дім складається із тих сотворінь, котрі затримали свою невинність взглядом Бога, і котрі остануться по Його стороні і славтимуть Його ім'я по віки, і котрі з Його ласки можуть мати часть в оправданні Його імені. Дім Єгови се Його місце пробутку; в нім знаходяться лише ті, що є справедливі й вірні Йому, і котрі остануться такими на віки, если вони перебуватимуть в Його домі. Сей дім належить до Єгови і він буде чтити ім'я Його. “Господи, я полюбив красоту дому твого і оселю величя твого”. – Псалма 26:8

4 Хто не шанує імені Єгови не буде належати до Його дому. Жадне сотворіння не може отримати більшої чести чим бути зробленим стовпом в домі Божім, і тому се одна із дорогих обітниць даних вірним: “Хто побідить, зроблю його стовпом в храмі Бога мого”. (Одкриття 3:12) “Щасливий, кого ти вибереш і даси йому приблизитись: він житиме у дворах твоїх. Наситимось добром дому твого, святощами храму твого”. (Псалма 65:4) “Щасливий, хто живе в домі твоїм! По віки будуть тебе хвалити!” (Псалма 84:4) Члени останка тепер на землі мають доказ від Господа, що вони отримали одежи спасення і покриті ризами справедливості, котрі Єгова дав своєму синові для тієї цілі, і тому з великою вдячністю й радістю

вони кажуть: “Так, милосерде і благодать будуть провожати мене по всі дні життя мого; і житиму в домі Господнім по всі дні”. – Псалма 23:6

5 Се мудрі, що бажають бути членами Господнього дому й ходять Його дорогами в світлі Його слова. “Щоб мудрий вислухав і став іще мудріший, а розумний щоб знайшов мудрі ради”. (Приповіді 1:5) Той, що слухає правду і пильно старається зрозуміти її і виконує її, той є мудрий; і если він далі йде сією дорогою і затримує свою невинність взглядом Бога аж до кінця своєї земної подорожі, такий буде в домі Господнім. “Розумні одержать славу”. (Приповіді 3:35) У своїм часі знання правди мусить прийти до всіх людей, і ті, що навчаються мудрости, будуть послухні правді. Се є дуже важна річ для сотворіння навчитись мудрости, і можна сподіватись, що ми знайдемо в Писаннях много відповідних пояснень про мудрість. Напрям, який взяла Рут, є відповідним для тих, що беруть мудрий напрям; однак книга Рут містить много більше чим лише ілюстрації.

КНИГА РУТ

6 Єгова далі дає докази своєму завітуючому народу, що Біблія Його слово, а не слово жадного чоловіка. На се Він зробив натиск в так многих місцях, що важність пізнати правду і бути послухним її не можна пересадити ані за часто повторяти. Ріжні зарозумілі коментарі твердили, що книга Естер не повинна мати місця в Біблії. Господь Бог завстидав сих світських мудреців, відкривши своїм людям, що книга Естер не лише Його святе слово правди, але що вона містить пророцтво, котре представляє дуже важні річі для свого помазаного народу тепер на землі. Книга Рут так ясно доказує, що вона належить до Біблії, що коментарі навіть не стараються доказувати противно. Ті, що пояснювали книгу Рут твердили, що вона містить в собі лише історію і родовід, і що вона пояснює важні лекції до науки, і нічого більше. Таке заключення є далішим доказом, що жадний чоловік не може пояснити слова Божого, але що Єгова у своїм власнім часі і в свій спосіб пояснює своєму завітуючому народу значіння свого слова. Як здається, то вже прийшов Божий час, щоби Його люди на землі зрозуміли книгу Рут. Если се правда, тоді можемо бути певні, що вироблення її принесе їм добро і заохочення.

7 Тут буде інтересним найперше застановитись над деякими поясненнями, які до тепер були дані відносно книги Рут, щоби їх порівняти з фактами і з Писаннями, котрі тепер так зручно пасують одні до других, і показують, що те пророцтво сповняється. Так далеко, як в 1867 році, сім років перед тим, нім Господь Ісус зачав “приготовляти дорогу

перед Єговою”, певний Біблійний словар був виданий, в котрім був поміщений слідуєчий коментар про книгу Рут, і се пояснення приписується п. Дейвідсонові. Пояснення звучить:

“Ціль книги Рут є, щоби установити історію походження Давида, показуючи як погани, такі як Моабіти, що були ворогами до теократії, були пошановані тим, що вони сталися прародителями великого й побожного царя Давида, тому що вона (Рут) безгранично вповала на Господа і шукала охорони від Бога Ізраїля”.

8 Однак той словар не каже ясно, чи повисший коментар був написаний через др. Роберта Дейвідсона, котрий жив від 1750 до 1812 року, чи через кого іншого. Дуже можливо, що др. Дейвідсон написав те пояснення. Той самий словар далі каже:

“Професор Руш думав, що головна ціль тієї книжки була, щоби наперед оголосити через прийняття поганської жінки в родину, через котру Христос мав вийти, прийняття поганських народів до правдивої церкви, яко співнаслідників спасення євангелії”.

9 *Вартова Башта* з 15. листопада, 1902 року (англійське видання), сказала се: “Хотя й книга Рут не є пророча, а лише історична, та вона є цінна для нас в ріжнім напрямі. (1) Вона достарчає нам хронологічне кулко ланца, котрий веде до царя Давида, і є частю хронологічної лінії, що провадить до чоловіка Христа Ісуса. (2) Вона дає погляд про звичай і привички ізраїльтянів взагалі як рільників. ... (3) Історія Рут учить дуже важну лекцію довіря, симпатії і любови між людьми в тім часі, і заціплює подібну лекцію лагідної диспозиції між духовними ізраїльтянами запевняючи їм, в тім самім напрямі благословенствами як тепер так і на будуче”.

10 Знов з 15-го жовтня, 1907 року, у *Вартовій Башті* міститься слідуєче: “Очевидно головна ціль історії о Рут й Наомі була ся, щоби схоронити правдиву історію кулка в ланці походження нашого Господа як чоловіка”.

ЦІЛЬ

11 Хотя й се правда, як повисше сказано, що книжка Рут містить історію й родовід, і містить декотрі прекрасні ілюстрації, однак если се була єдина ціль, задля котрої Бог дав сю книжку своїм людям, то вона має маленьку вартість для останка. Але се не є дійсна ціль книжки. Писання виразно заявляють, що сі річі були написані наперед для науки Божого народу на землі при кінці світа. “Усе ж се прикладами сталося їм, приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов”. (1 Коринтян 10:11) “Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення (з) писання мали надію”. (Римлян 15:4) “Всяке писання богодухновенне і корисне до нау-

ки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий". (2 Тимотея 3:16,17) Впираючись на Писання, ми мусимо заключити, що книга Рут була зроблена як частину слова Божого і як пророцтво для науки останка в цих останніх часах. Фізичні факти, які сповнилися сими роками, вповні попирають це заключення, і це становить найлучший доказ, що ця книжка є пророцтвом.

12 В цих часах Божий завітуючий нарід на землі пізнав, що головна ціль Єгового діланья з людством це оправдання Його ім'я, а не лише спасення чоловіка. Перша річ, на яку звертає увагу книга Рут тих, що шукають правди, є потреба хранителя і хто б підтримав ім'я Єлимелеха, котре то ім'я дуже значуче. Щоби запобігти сій потребі, треба було знайти відкупителя або оправдателя, котрий би добровільно послужив в тій мірі. Той, що співділав би з таким оправдателем, мусів би уживати свого тіла, щоби приносити овочі, щоби підтримати ім'я Єлимелеха, Ся книжка показує, що царська лінія родоводу, котра провадила до царя Давида, а ще далше до Ісуса, "Царя царів", котрого представляв Давид, була загрожена перерванням. Однак овоч мусів бути даний в користь царства. Бог дав своє слово, а іменно: "В Юдн не похитнеться берло між коліньми, докіль мир постанове в людях, чаянне в народах". (1 Мойсея 49:10) Се слово мусіло сповнитися. Коли взяти сю точку погляду і інші події книги Рут, то се помагає нам віднайти час сповнення пророцтва, котре вона містить в собі.

13 Визначні характери в книзі Руті є слідуєчі: Єлимелех, Бооз, Наомі і Рут. І інші характери являються в сій пророчій драмі, але вони не так важні. Очевидно, що головна ціль книги Рут є, щоби ясно показати оправдателя Єгового ім'я і показати громаду зібрану до Христа, котра буде мати частину в оправданні імени Єгови і котра буде становити Його дім; і що се буде dokonано головню коли Ісус Христос появиться в храмі Єгови, і також показує те, що вимагається від того, хто буде в домі Господнім і буде брати участь в оправданні Єгового ім'я. Те пророцтво головню сповнилось потім, як Єгова посадив свого царя на престолі в 1914 році.

ІМЕНА

14 Імена головних місць і характерів в історії Рут є зазначені. Коли Єгова дає ім'я якомусь сотворінню або місцю, то те ім'я має значіння. Значіння імен головних характерів в драмі є тут подані, щоби вони були затримані в пам'яті під час студії тієї Біблійної історії.

15 "Вефлеєм" значить "дім хліба". "Єлимелех" значить "Бог мій Цар" або "Бог є Цар". "Наома" значить, "присмна". "Бооз" значить "скорий,

пильний, готовність". "Рут" значить "приятелька". "Орфа" значить "карк". "Махлон" значить "слабовитий". "Хіліон" значить "вянуги, зникати".

16 В сій Біблійній історії в книзі Рут є включене покоління Юди; і може тут буде інтересним згадати, що в останній голові цієї історії згадується про десять поколінь. Ся історія показує, що родина Переза була в ласці в поколінню Юди, і припадково показує, чому Самуїл був висланий до дому Ессея, коли прийшов Божий час вибирати царя із покоління Юди. "І рече Господь Самуїлові: Чи довго ще журитимешся по Саулові, коли я вже його відкинув, щоб йому не бути царем над Ізраїлем? Налий у свого рога олії та йди в дорогу; я пошлю тебе до Бетлеємця Ессея, я бо вигледів собі царя між його синами". (1 Самуїла 16:1) Ім'я "Юда" значить "хвалення Бога Єгови" через голошення Його ім'я і Його царства в часі, в котрім ми тепер жиємо.

В СКОРОЧЕННІ

17 В коротці переказати ці факти, як се вони подані в Біблії в книзі Рут, можна так: В краю Палестині був голод, котрий тривав около десять років. У місті Вефлеємі, котре було маленьке з "між тисячей в Юдеї", замешкував чоловік з покоління Юдиного на ім'я Єлимелех. І з ним мешкала його жена Наомі і його два сини Махлон і Хіліон. Та задля голоднечі Єлимелех забрав свою родину і перебував в краю Моаб, котрий лежить на схід від Йордану. Там Єлимелех помер, лишивши жену і двох синів оплакувати свою смерть. Сі обидва сини поженились з дівчатами в Моаб краю, одна із них називалась Орфа а друга Рут. Обидва як Махлон так і Хіліон опісля повмерали, і там полишились три вдові: мати двох умерлих синів, і моабітські жінки, з котрими сини були поженились.

18 Наомі, почувши, що край Палестина була обдарована поживою Господом, рішилась вернути до свого родинного міста Вефлеєму. Разом зі своїми невістками вона пустилась в дорогу. Коли вони подорожували так якийсь час, тоді Наомі сказала до своїх невісток: "Верніться ви та йдіть кожна до своєї матери". Переговоривши справу, Орфа вернулась назад; Рут же відмовилась вернути назад до свого родинного краю, але просила, щоби вона осталась з Наомією й бути з нею аж поки вона буде жити. Наомі і Рут далше пішли своєю дорогою, повернувши до Вефлеєму. У Вефлеємі Наомі мала кривного на ім'я Бооз, чоловіка великого майна й впливу. Бооз походив з родини Єлимелеха, отже з покоління Юдиного. Коли Наомі і Рут прибули до Вефлеєму, в той час зачались жнива. Бооз збирав своє збіжжє із поля. Між ізраїльтянами був звичай, в послушенстві до Божого закону, позволяти бідним людям йти за жінцями і вибирувати колосся,

що були полишені жінцями. Рут забажала йти на поле вибирувати колосся, і Наомі згодилась на се. Пішовши вибирувати колосся, вона зайшла на Боозове поле. Наслідок був, що Рут законно віддалась за Бооза і породила йому сина.

19 В коротці сказати, сю історію многі вважали лише за прекрасну любовну історію, як се світ розуміє ці річі. Та задля цієї причини Бог не тримав би записки у слові. Пару місяців тому назад Єгова ласкаво дав вирозуміння своєму завітуючому народу книги Естер. Се світло походить від Єгови, що світить на клясу храму, і тепер освітило книгу Рут, і очевидно, що прийшов час зрозуміти книгу Рут. В книзі Естер як Мардохей так і Естер представляли клясу людей, що були взяті в угоду з Богом. Мардохей представляє тих, що були вірні, коли Ісус Христос прийшов до храму Єгови чинити суд, а Естер, представляє головну тих, що прийшли до знання правди по приході Господа до Його храму і котрій то клясі Мардохей мав привилей служити й помагати. Обидвоє Мардохей і Естер в драмі представляють Божий останок на землі при кінці світа. Єсли книга Рут є пророцтво, тоді можемо сподіватись, що і Наомі представляла певну клясу Божих помазаних людей, і що Рут також представляє клясу вірних, і що сповнення цього пророцтва зачнеється, коли Господь прийде до свого храму В книзі Рут робиться натиск на схоронення Божих людей, що люблять Його. Із сими то заввагами здається тепер буде корисним для Божого останка уважно розглянути подрібно книгу Рут, і се, що тепер тут зробимо.

ЧАС

20 Ся прекрасна історія отвирасться сими словами: “За тих часів, як правували судді, раз якось був в краю голод. І один чоловік з Юдейського Вефлєса пішов зо своєю жінкою та з двома синами своїми жити в краю Моабіїв”. (1:1) Період Суддів існував около чотириста і пядесять років. “А зруйнувавши сім народів у землі Канаанській, попаював їм землю їх. А після сього літ з чотириста й пядесять давав (їм) суддів до Самуїла пророка”. – Дії ап. 13:19,20

21 Се сходиться з останною частию книги Рут і показує, що ся книга була написана по періоді Суддів чотириста і пядесять років, і потім, як Давид став царем, і став славним, як Господній помазанник. Се отворення книги Рут піддає думку, що сповнення пророцтва цієї книги возьме місце в часі, коли Післанець Єгови, Ісус Христос, явиться в храмі чинити суд. (Малахії 3:1–5) Се досить тяжко пізнати, коли пророчі події книги Рут взяли місце, але дуже можливо, що се сталося за часів Судді

Гедеона. Також можливо, що ці річі сталися зараз по смерті Ісуса Навина, під час судження Отоніїла або Аода і Самгара. – Суддів 1:12,13; 8:3–11, 15,31

22 Перша книга Мойсея показує, що протягом того часу коли погани виключно занимали землю Канаан, то людей часто навідувала голоднеча (1 Мойсея 12:10; 26:1; 42:5; 47:4,13); але що в той час коли переходили події записані в книзі Рут, то Божий завітуючий нарід, ізраїльтяни, занимали землю. Отже мусимо заключати, що голоднеча згадана в першій верші, мусіла бути післана Господом Богом після условин виголошених ізраїльтянам і котрі є записані в законі данім їм через Мойсея. (Гляди 3 Мойсея 26:18–20; 5 Мойсея 28:45–13,23,24) Як здається, то дуже можливо, що сей голод стався під час тих вісімнадцять років, коли діти Ізраїля, служили Еглонові, цареві моабійському, тому то вони чинили те, що було не до впадоби Господеві. – Суддів 3:12–14

23 Знаючи, що ці річі були написані наперед для науки останка, той голод здається добре представляв бідний стан Божого завітуючого народу на землі між 1914 а 1918 роком. Ся сама річ є представлена в пророцтві Езекиїла і показує, як Езекиїл мусів жити ощадно. Пояснення сього знаходиться в *Оправданню*, том I, сторінка 55,56, (англійського видання). Єгова тоді став Царем над усею землею, задля сього, що Він посадив свого любого сина, Ісуса Христа, свого Виконавчого Чиновника, на своїм престолі, на своїй святій горі Сион. (Псальма 2:6) Се сходиться із фактом, що Єгова був Царем Ізраїля в часі, коли ті події переходили, котрі є згадані в книзі Рут.

24 Перший чоловік, який звертає на себе увагу читача, се “один чоловік з Юдейського Вифлєса”. Слово “Юдейського” здається ужити тому, щоби відрізнити се місце від Вефлєсу близько містечка Назарет, котре належало до покоління Зебулона. (Ісуса Навина 19:15,16) Дальше се показує, що те містечко належало до тієї громади людей, що становлять ім’я Єгови. Значіння ім’я “з Юдейського Вефлєса” є “дім хліба в краю хвалення Єгови”. За Якового часу те місце було знане як Євфрат. “Сталося ж, як покидала її душа, умирала бо, дала йому ім’я Беноні, болюча дитина, отець же дав йому ім’я Бенямин, щасна дитина. Умерла ж Рахеля, і поховано її на шляху до Евфрата, се єсть Бетлегем. І поставив Яков стовпа над гробом її. Се стовп на Рахелиному гробу по сей день”. – 1 Мойсея 35:38–20

25 Певним є, що Єгова вмівався через Бооза і Рут, щоби схоронити в своїй Божественній історії ім’я сього “чоловіка з Юдейського Вефлєса” і те ім’я мусить бути оправдане. Два сини того “одного

чоловіка” умерли без потомків. Той “один чоловік” також умер, і його жена вже не віддавалась, щоби збудити насіння для вмерлого. Тут важно знати, що той “один чоловік” походить з покоління Юдиного, через котрого Шілог Законодавець, мусів вийти. Бооз походив із того самого покоління, і був познайомлений із тим “одним чоловіком”, і в дійсності був його кривним. Той “чоловік” виїхав до краю Моаб, але його близький свояк Бооз остався в Юдейським Вефлєсмі. Єсли, що знається було можливо, се діялось за часу Еглона царя моабського, то се не робило ріжниць, чи Єлимелєх остався в Юдейським Вефлєсмі чи він перебував у Моаб. У всякім случаю він і його родина були під пануванням царя Моабського. Край Моабів знаходився на схід від Мертвого моря. Щоби дістатись до того краю, то треба було для того “одного чоловіка” перейти ріку Йордан—і можливо, що він перейшов її недалеко Єрихону, де ізраїльтяни перейшли під провідництвом Йозії. “І рушили сини Ізраїлеві та й отаборились на рівнині Моабській, по другім боці Йордана навпроти Єрихону”. — 4 Мойсея 22:1

26 “Моаб” значить: “Від мого отця; насіння (матірнього) отця; від її (матірнього) отця”. Моаб був сином Лота від старшої Лотової дочки, отже Моаб був пра-братанком Авраама єврея. Без сумніву, що мова Моабітів і жидів була подібна. Моабіти були великими ворогами ізраїльтянів, коли сі останні подорожували до землі Канаан, і навіть пішли так далеко, що наняли Балаама, невірнього пророка, проклинати ізраїльтянів. (5 Мойсея 23:3,4; 4 Мойсея 22:3–31; Михея 6:5) Моабійці практикували диявольську релігію, а їх народним богом був Хемоса. (1 Царів 11:7) В кількох случаях Моаби гнобили і нападали на ізраїльтянів. Санбалът, один із Моабів, пізніше старався спинити роботу відбудовання мурів міста Єрусалима. (Неемії 2:19) Отже моабійці представляють самолюбну, самохвальну і горду клясу людей, котра вповає на мілітарну силу і бере участь у війні, і ненавидить тих, що служать Богу Єгови. По тій причині Господь Бог осудив їх на цілковите знищення. — Езекиїла 25:8–11

27 В краях так званого “християнства”, з початком світової війни в 1914 році, були такі люди, і ще є, що вповають на свою власну мудрість, попирають еволюцію, є дітьми Диявола, і кажуть, що вони можуть самі вийти з трудностей до звершенности, і що вони зроблять світ бажаним місцем для життя. Як здається, то в землі Моаб не було голоднечі, яка панувала в краю Канаан. Рівно ж під час світової війни модерні Моабіти, а іменно, багаті й впливові люди “християнства” і ті, що знаходились в ласці диявольської організації, мали подостатком поживи й одежи і жили безжурно. В той са

мий час ті, що служили Богу і були зненавиджені всіма народами “ради Христа”, терпіли много не-вигод і були гноблені з руки модерних Моабітів. Той “один чоловік” з Вефлєсму не міг надіятись утічи від ворожнечі і гнєту Моабів через перехід до Моабів, без ріжниць, чи там був голод чи ні. Так і ті, що люблять і служать Богу Єгови, і що робили се під час світової війни, не могли утічи від ворожнечі і гнєту модерних Моабів, без ріжниць, чи вони жили в однім краю чи в другім.

28 Той “один чоловік”, разом із своєю женою і синами, історія показує, пішов до Моабів, щоб утічи від голоднечі. Історія однак мовчить хто був тим першим із чотирьох, що порушив справу перенесення з Вефлєсму до краю Моаб. Час сповнення сього пророцтва стосується до часу при закінченню роботи церкви представленої черея Ілію, у котрім то часі дух Езабелі достиг і коли жінки мали много впливу в громадах Божих посвячених людей. (Одкриття 2:18–23; гляди *Світло*, том 1, сторінка 29) Се указувало б, що Наомі вплинула на свого мужа йти до краю Моаб, щоби її обидва сини були запевнені поживи, але як здається, то сього заключення не иопирають факти. Також було сказано, що сей факт, що та жінка стратила свого мужа і своїх двох синів, мало означувати, що Господь гнівається на ню і тому те, що Наомі старалась запобічи, в дійсності сталось з її синами.

29 Але коли ми пригадаємо, що книга Рут є частию Біблії, слова Божого, і що сі річи були написані наперед для особлившої користи останка, тоді лише можна розумно заключити, що голоднеча в Канаан прийшла на ізраїльтян після волі Єгови. (3 Мойсея 26:20; 2 Царів 8:1) Головна ціль сього була, щоби зробити пророчий образ в тім часі, значіння чого Єгова мав показати своєму останкові в останніх часах; отже се, що той “один чоловік” пішов до Моаб краю разом із своєю родиною, мусіло бути Божественною драмою, і єсли се правда, тоді не можна приписувати вини ані Наомі ані її мужеві. Ми маємо виразно сказано в Писаннях, що “усе ж се прикладами сталось їм (ізраїльтянам)” яко прообрази і на науку тих, на котрих ко-нець віку прийшов. Будь се правда, тоді мусимо глядіти на сі характери, що відгравали сю драму, яко на цілковито невинних людей, що кожний із них відігравав свою часть після волі Божої. Кожда часть в тій драмі представляла щось важнішого, що мало статись в пізнішій часі.

30 Сі пророчі образи зроблені Єговою в старинних часах через Його завітующий нарід, і очевидно були зроблені для тієї цілі, щоби показати своїм вірним завітующим людям при кінці світа, що се була ціль Єгови від поповнення гріха в Едемі оправдати своє слово і своє ім'я у своїм власнім часі; і також показати, що Єгова може поставити

чоловіка на землі, котрий би затримав свою невинність взглядом Нього і був вірний й правдивий Йому, і показати, що вірні, взяті з між людей по приході Христа, будуть мати часть в роботі оправдання імени Єгови.

31 Книга Рут відкриває, що Наомі і Рут в часі не долі були схоронені Єговою, і те схоронення було дане їм задля їх любови до Єгови, і що вони мали до чинення із оправданням того “одного чоловіка”, згаданого при початку книги. Се отже означувало б, що кляса людей, котра представляла Наомі і Рут, буде схоронена Богом Єговою, і що її схоронення прийде тому, що вона служить Єгові і що вона буде мати певну часть в оправданні імени Єгови. Отже як здається, то те пророцтво мало б сповнитися в день суду, коли великий Суддя зачне своє царювання і коли люди, що будуть славити ім'я Єгови, знайдуться у ворожій краї, і що світло, котре приходить, до них із храму Божого, pomoже їм ясно побачити ворожу організацію і вони побачать средство схоронення й втечи. Те пророцтво також pomoже Божому завітуючому народу на землі дістати краще оцінення великих ласк і привилеїв, якими Єгова обдарував їх, привівши їх до своєї організації і уможливив їм жити на віки в Його домі. Се відкриває мудрість взятого напрямку через тих, що шукають дому Господнього і стараються увійти в дім Єгови.

32 Перший верш книги Рут не відкриває ім'я того “одного чоловіка з Юдейського Вефлеєму”, котрий забрався до Моаб краї, але його ім'я пізніше є відкрите. Очевидно се для того, щоби зробити натиск на важність ім'я. Ся пророча драма отирається із сим “одним чоловіком” і його родиною, яко завітуючим народом у ворожій краї під гнетом і в заколоті. Ми не можемо заключити, що

муж і отець був потішителем для своєї жени й своїх синів, і що се відіграє важну роль в сій справі. Хотя й се правда, що книга Рут звертає увагу на родовід котрий провадить до Давида, і тим самим до Ісуса, котрого Давид представляв, та однак вона також звертає увагу на ще більше важну річ, а іменно, на будівання головної організації Єгови, котра оправдає Його ім'я. Сеї точки не можна було оцінити, аж поки не прийшов Божий час дати своїм людям вирозуміння значіння ім'я Єгови і вирозуміння головного заміру відносно сотворіння. До тепер люди думали, що Бог виконував добре обдуманний плян, наслідки котрого мали спасти декого до неба, і можливо декого на землі, і що Він дозволив на зло, щоби чоловік міг пізнати злі наслідки гріха. Тепер правда стала ясніша і як здається, то зло на землі є наслідком бунту, що лукавий збудував велику організацію котра знівечила ім'я й слово Бога Єгови; що Бог Єгова дозволив йому без перешкоди поступати в його лукавстві; що Бог Єгова будує свою головну організацію або дім, котрого Він ужив в своїй часі і покаже всьому сотворінню, то Його слово правда, і що Його ім'я є гідне всякої пошани, і що ніхто не отримає життя вічного нігде, хіба що він любить і служить Богу Єгові після Його волі.

33 Без сумніву, що се Бог був після голод в землі Ізраїля, але се не значить, що той “один чоловік”, котрий вийшов із Вефлеєму Юдейського”, був невірний. Сей факт, що сей чоловік одважно появляється в першій верші книги Рут, і що його ім'я пізніше відкрите, сильно показує, що він був чесним і Бого-боязливым чоловіком, котрого Бог Єгова ужив, щоби показати, як Він збудує свій дім, котрий у своїй часі оправдає і прославить Його ім'я.
(Дальше буде)

БАЖАНІЙ ДІМ ЄГОВИ

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА є архітектором свого дому. Се Його храм і місце перебування. “Коли Господь не будує дому, даремно трудяться будівничі; коли Господь не стереже міста, даремно пильнує сторожа”. (Псалма 127:1) Многі думали, що вони зможуть побудувати дім для Господа, але їх змагання були даремні. Єгова тепер повідомляє останок своїх людей на землі, що будовання Його дому поступало після Його найвищої волі; і що лише ті, що мають сильне бажання перебувати в Його домі, і радо пристосовують себе до правил Його, ті зачали йти дорогою до царського дому. Через відкриття свого пророцтва, Єгова відкрив

тих, що взяли правдивий напрям, котрий позволить їм увійти в дім Господень і жити там на віки. Він також показує, що мусить робити той, що старається увійти в той дім, щоби йому бути охороненим. Ми можемо бути певні, що роблячи ці пророчі образки відносно свого дому, Єгова самий вибирав людей або характерів і що вони виконували свої часті в гармонії з волею Його. Книга Рут відкриває такі пророчі образи і відкриває громаду, котра живе в домі Господнім.

2 З початку книги Рут говорить про “одного чоловіка” котрий, разом із своєю родиною, виїхав до краю Моаб; і пізніше відкриває ім'я того чоло

віка, і його жони і його двох синів: “Чоловік той на ймення Єлимелех, жінка його на ймення Ноєма а два сини його на ймення Махлон та Хілеон; були вони з Евфрату, з Юдейського Вефлєсма. І прибули вони в кран Моабіїв та й застались там”. – Рут 1:2

з Ім'я Єлимелех значить “Бог є Царем” або “Бог мій Цар” або “Бог нашого Царя”. Ім'я сотворіння, котрого Бог уживав, щоби зробити пророчий образ, є значуче. Ізраїль не мав царя чоловіка за часу Рут, бо сказано в першій верші “за тих часів, як правували судді”. “Того часу не було князя в Ізраїлі, і кожен чинив, що здавалось йому доладним.” (Суддів 17:6) Се піддає думку, що пророцтво книги Рут не могло сповнитися, аж прийшло Боже царство і час суду. У 1914 році Бог посадив, свого царя на своїй святій горі в своїй організації. (Псальма 2:6) В той час прийшла голоднеча на Божий нарід, коли то світова війна спричинила для них нещасні обставини. Се сходиться з початковими подіями пророчно записаними в книзі Рут.

4 Єлимелех. зручно представляє святого духа, котрий служив Єгови, предвічному Царю (Єремії 10:10) в мірі потішителя, помічника, заступника і проводаря Божого народу. Наомі і її сини представляли всіх, що були в угоді з предвічним Царем задля того, що вони були сплоджені або народжені із духа Бога Єгови. Наомі відіграв більше чим одну часть в сій драмі; що не є незвичайною річчю в пророчих драмах. Окрім сього, що вона представляла тих, що разом з її духовими “синами” були сплоджені синами Божими, Наомі представляла також тих, що угодили Богу відповівши на поклик до царства і котрі згодилися бути послужними заповідям Божим. Святий дух, яко потішитель, був післаний до церкви тому, що Ісус пішов на небо і щоби його послідователі не лишились сиротами або без помочи. (Йоана 14:16; 15:26; 16:7–14; Дії ап. 9:31) Святий дух, се сила Єгови післана ділати для добра Його сплоджених синів, провадити, помагати, заступатись і потішати їх. Єлимелех був головою і провідником свого дому; а що він мусів йти до краю Моаб після волі Божої, то і Наомі була проваджена ним згідно з волею Божою. Наприклад Варнава і Павло були післані святим духом, бо написано: “Як же служили Господеві та постили, рече Дух святий: Відлучіть мені Варнаву та Савла на діло, до котрого покликав я їх. Тоді вони попостивши та помолившись і положивши руки на них, відпустили їх. Вони ж, послані від Духа святого, прийшли у Селевкію, а звідтіля відплили в Кипр”. (Дії ап. 13:2–4) Се є доказ, що святий дух був провідником.

5 Тут нема записано, щоби Єлимелех або Наомі неугодили чим небудь Богу; отже вони мусіли бу-

ли піти до Моаб згідно з волею Предвічного Царя, так як се ім'я Єлимелех означає “мій Бог є Царем”. Отже осуджувати Єлимелєхів напрям не є на місці. Такі Божі люди знайшлись серед організації Сатани і були пригноблені через його мілітарну силу від 1914 до 1918 року, і спевністю, що вони не були в тім положенню задля негодовання Божого до них, навіть хотя й дехто і думав так. Дух Бога Єгови запровадив їх в се положення, щоби Його заміри були виконані. Через свого святого духа Бог Єгова провадить своїх людей до певної точки часу. Се Він зробив, і відтак “потішитель” був забраний, що сталось, коли Ісус, Голова своєї організації, прийшов до храму і зібрав до себе тих, котрих Він знайшов вірними, і коли Він яко великий Суддя, зачав свій суд в 1918 році.

6 Се власне ім'я “Наомі” знаходиться лише в книзі Рут. Воно значить “втіха”, або так сказати, милий Богу, яко ж написано: “Розумний син своєму отцеві втіха”. (Приповісті 10:1) “Розумен будь, сину, втішай моє серце, щоб знав я, що мені злоріці відказати”. (Приповісті 27:11) “Та Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів”. (1 Коринтян 32:18) “Господь пай насліддя мого і чаші моєї; ти держиш долю мою. Межі мої у пишних країнах; наслідде гарне моя займанщина”. (Псальма 16:5,6) Ті, що є посвячені Богу, угоджають Йому під час, коли самі живуть в мирі. “Глянь, як добре і як любо, коли брати живуть вкупі!” (Псальма 133:1) “Гидота Господу задуми ледачих, слова же невинних любі йому”. (Приповісті 15:26) “Кого бо любить Господь, того він і карає, і ласкавий він до того, як отець до сина свого. Блажен той чоловік, що придбав собі мудрість, і чоловік, що вмів добитися до знання. Усі шляхи її–шляхи приятні, і всі стежки її–задоволення (серця)”. (Приповісті. 3:12,13,17) “Того–то й ми, від того дня як почули, не перестаємо за вас молитись й просити, щоб ви сповнились розумінням волі Його у всякій премудрості і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуванню, і у всякому доброму ділі приносячи овоч і ростучи в розумінню Бога”. (Колосян 1:9,10) “І, коли що просимо, приймаємо від Нього, бо хоронимо заповіді Його, і угодне перед Ним робимо”. (1 Йоана 3: 22) Сі Писання в гармонії з ім'ям Наомі, сильно указують, що її напрям був до вподоби Богу Єгови.

7 Коли Божі посвячені люди і духом народжені знайшлись в досвідчаючих обставинах з причини світової війни, тоді були одиниці, що остались вірними до Господа і Його царства під час, коли вони переносили многі горя й переслідування, і коли Господь прийшов до свого храму, сих Він знайшов вірними, і сказав до них: “Ви були вірними над ма

лими річачи, то я зроблю вас доморядниками над многими річачи”. Се було тоді, коли Господь Ісус припоручив сій клясі все своє добро або справи царства і назвав їх “вірним і розумним слугою”, і котра то кляса є знана як “останок”. Отже Наомі здається ясно представляє тих, що перейшли через горе від 1917 до 1919 року і осталися вірними й правдивими Богу й Його царству, і котрі становлять первісний останок або “вірного слугу” клясу, і котрі взяли до роботи представлену через пророка Єлисея. Отже тут відкривається близька зв'язь книжки Естер і Рут. Наомі і Мардохей представляли ту саму клясу “вірного слугу”, котру Господь знайшов, коли появивсь у своїм храмі. Сі вірні отримали одежи спасення, сталися членами Божої організації, і, будучи покриті ризами справедливості, прийняли знак Єгового признання і були зачислені яко часть Божого вибраного слуги, котрий уподобався Йому і котрим Він радується. (Ісаї 42:1) Єгова тішиться своїм любим сином і тими, що є вірними членами Його тіла. “О, яка ж ти хороша, яка ти принадна!” – Пісня Пісень 7:7

8 В історії про Наомі й Єлимелеха не знаходиться нічого для острого осудження. Протівно, Єлимелех, будучи в краю хліба й миру, віддавав честь імені Єгови. Наомі ж, як і вірні Божі люди під час світової війни, була поставлена в стан великого смутку, під час котрого вона затримала, свою невинність взглядом Бога. “Вірний слуга” кляси, котрого вона представляла, тепер каже: “Він врятував мене від сильного ворога мого і від ненависників моїх, були бо вони дужчі від мене. Вони запопали мене в день нещастя мого, та Господь був підпорою моєю. Випровадив мене на простір, і визволив, бо вподобав мене”. – Псалмв 18:17–19

9 Один син Наомії називався Махлон, що значить “слабовитий”. Те ім'я взятє з початкового кореня, котре означувало “бути стертим або зужитим; (отже) бути слабовитим, нездоровим, зболілим”. Той другий син називався Хілеон, що значить “утомлений, знищений”. Те слово було взятє із початкового кореня, означуючи “скінчити, перестати, пропасти, докінчити, пожерти”. Ті два хлопці, будучи потомками Наомі, здається представляють овочі посвячених, котрі Наомі представляла, і котрі то овочі та кляса принесла в часі роботи церкви представлені через Ілію, отже під час заступництва святого духа яко потішителя і помічника церкви. Се не були овочі царства, тому що жадний із тих хлопців не дожили, щоби повернутись до юдейського Вефлеєму або щоби статись можливим предком будучого царя ізраїльського і царя, котрий потім народився “в Давидовім горді”. (Луки 2:11) Ані жадний із сих синів “не збудили насіння для ім'я помершого на його наслідст-

ві, щоби ім'я помершого не було відрубане”.

10 Дивлячись нині на факти можна завважати, що під час періоду церкви Ілії, то овочі посвячених були головно “вироблення характера”, через що вони сподівались принести такі овочі, котрі б мали запевнити їм вхід до царства і помагати Господеві володіти вселенною. Сі (овочі) були подібні до імен тих двох синів, значіння котрих піддають думку, хорого, слабого, само-вповаючого, самохвального роду, як і також, що він ріс вяло “подивляючи персональність людську”. Під час того періоду часу, і перед 1918 роком, Наомі кляса без жадного сумніву запровадила між себе клясу людей, котрі росли духово слабі і ставали утомлені, тому що вони бажали скоро забратись із землі від своїх клопотів на квітчасті ліжка вигодів, до лінивого і вигідного місця спочинку. Се був овоч, котрий мав слабовитий вигляд, котрий все шукав співчуття. Єсли на тих, що були приведені до товариства Наомової кляси, ніхто не звернув уваги на конвенціях або інших зібраннях, то вони унівали і відпадали, спонукуючи себе вірувати, що вони були корисною жертвою для Господа і що вони мусять так робити, щоби бути головними в небі. Вони “умерли” молодими, та однак не тому, що вони були добрі.

11 Кляса Наомі, вірна й правдива Господеві, працювала тяжко, щоби доконати те, що вона думала мало бути “роботою жнив” і знайти й зібрати пшеницю до шпихліра Господнього, але, як і Наомії два сини, той овоч був безвартісний. Часто ревний чоловік або жінка, беручи участь в роботі свідокства і вернувшись при кінці дня, каже: “Я знайшов колос пшениці; я виконував роботу жнив”, і часто приводив з собою до збору такого, котрий пізніше сподівався отримати похвали, а, неотримавши її, відпадав. Павло виражує про сю справу такими словами: “Діточки мої, (ви) котрими знов мучусь (перед родинами), доки Христос вобразиться у вас”. (Галат 4:13) І знову він сказав: “Не на сором вам се пишу, а яко дітей моїх любих остерегаю. Бо, коли б ви мали й тисячі наставників у Христі, та батьків небагато; бо в Христі Ісусі благовістом я вас появив (зродив)”. (1 Коринтян 4:14,15) Сі вірні люди, котрих Наомі представляла, робили як найлучше вони знали, і Господь любив їх за їх вірність, хоча й вони не приносили овочу царства і на славу Божу. Вірне й несамолюбне посвячення Господу під час того періоду і аж до часу, коли Господь прийшов до свого храму, було приємне Богу і Христу, і великий Суддя признав їх, коли Він опісля появивсь у своїм храмі.

12 Наомі й її два сини походили з Євфрату з юдейського Вефлеєму. Євфрат се було інше і раніше ім'я дане містечку Вефлеєму. (І Мойсея 35:

19) Ім'я того міста значить “уроджайний”, але на якийсь час те містечко стало місцем голоднечі, отже місцем браку поживи для Наомі і її синів. Сей “дім хліба” де співалось “про славу Єгови”, стався місцем смутку з причини голоднечі, котру очевидно Бог післав на той край. Так і було з клясою Наомі. Під час періоду від 1917 до 1918 років настав брак поживи із причини сумніву, що постав із мильного пояснення волі Божої, яке вони мали. (Йоана 4:34) Божі помазані люди були тоді в замішанню відносно того, яка робота мала провадитись. Се справді був стан представлений через голоднечу, і посвячені були сумні.

13 Наомі і її сини “пішли ... жити в край Моабіїв. Моаб представляв організацію Сатани. Кляса Наомії і її духові “діти” зіткнулися з диявольською організацією під час світової війни і тоді вони зазнали досить труднощів. Відносно сього Наомі сказала: “Господня рука проти мене ... Господь напустив на мене допуст, і Всемогущий послав на мене смуток”. Се не указує невірності зі сторони Наомії або що вона була покарана за злочинство. Коли Господні люди знайшлись серед голоднечі і тяжких часів під час світової війни, то се був час досвідчення для них; але чи можна сказати, що ті обставини прийшли на них з причини їх невірності. Тоді прийшов застій праці Господній, і по тій причині здавалось, що посвячені вірували, що Господь гнівався на них; і коли вони пізнали, що Його гнів був відвернений од них, тоді вони радувались і стали більше активними, так як Бог через пророка Ісаїю предсказав. – Ісаї 12:1

14 Нема сумніву, що Наомі відіграла свою пророчу ролі після волі Божої, і що вона була невинна. Противно, вона навіть уподобалась Господеві. Так само було із клясою Наомі. Коли прийшли проби в 1917 і 1918 роках, то не задля сього, що та кляса не була вірна, а тому, що се була воля Божя і щоби ціль Його була виконана; і хто остався вірним і правдивим серед тих досвідчень, той остався невинним в очах Божих і уподобався Йому. Нема ніякого, доказу, щоби Наомі була невірна Богу Єгови коли будь, ані нема доказу, щоби кляса Наомії, коли вона переходила сі досвідчаючі проби світової війни, була невірна Богу. Се було задля її вірності в тім часі, що Господь признав її, коли Він появився в храмі чинити суд. Если б вона була невірна, то Господь не був би признав її, ані не був би сказав їй, що вона, будучи вірною над кількома річями, по тій причині Він побільшив її привилей служити Богу Єгови і доказати її любов до Нього.

ПОМІЧНИК ЗАБРАНИЙ

15 Єгова є чоловіком своєї організації. (Ісаї 54:5)

Ісус Христос є головою церкви. Чоловік є головою своєї жінки, отже її помічником, провідником і потішителем. (5 Мойсея 24:5) “Тим, що чоловік голова жінки, як і Христос голова церкви, і Він спаситель тіла. А як церква кориться Христу, так і жінки своїм чоловікам у всьому”. (Ефесян 5:23,24) Коли Ісус був із своїми учениками, то Він був їх помічником, провідником і потішителем. Коли ж Він мав бути забраний від них, тоді Він сказав до них: “І я вблагаю Отця, і дасть вам іншого утішителя, щоб пробував з вами по вік. Духа правди, котрого світ не може прийняти; бо не видить Його, ані знає Його; ви ж знаєте Його, бо з вами пробуває і в вас буде. Не zostавлю вас сиротами: Прийду до вас”. – Йоана 14:16–18

16 Святий дух був даний церкві в Пятидесятницю бути потішителем, заступником і помічником для сплджених з духа під час неприсутності Ісуса Христа. “Як же прийде той Дух правди, то проведе вас до всякої правди; бо глаголатиме не від себе, а все, що чутиме, буде глаголати, й що настане, звістить вам. Той мене прославить: Бо з мого прийме і звістить вам. Усе, що має Отець, – мос: Тим я сказав, що з мого Він прийме, і звістить вам”. – Йоана 16:13–15

17 Сі тексти показують, що святий дух виконував роботу помічника, заступника і потішителя для тих, що відповіли на поклик до царства аж до приходу Ісуса Христа, коли то Він зібрав своїх до себе. Дальше є написано, що коли Ісус Христос прийшов до храму судити, то Він прийшов із своїми святими ангелами. (Маттея 25:31) Ісус Христос збирав своїх послідователів до себе через ангелів, яко ж сказано: “І пішли Він ангели свої з голосним гуком трубним, і позбирають вони вибраних його від чотирьох вітрів, од кінців неба до кінців його”. (Маттея 24:31) Христос також уживає своїх святих ангелів, щоби визбирати тих, що відповіли на поклик до царства, але котрі стались невірними. (Маттея 13:41) Если б святий дух дальше ділав або виконував задачу заступника і помічника, тоді не треба було б для Христа уживати своїх святих ангелів до роботи згадані в повисшій тексті. Дальше, позаяк Ісус Христос є Головою або Чоловіком своєї церкви, отже, коли Він появився в храмі Єгови в цілі суду, і зібравши своїх до себе, тоді Ісусу Христу не треба було заступника, такого як святий дух; отже уряд святого духа, як заступника, потішителя і помічника перестав існувати. Ангели Ісуса Христа є Його слугами в храмі, невидимі для чоловіка, котрі мають нагляд над членами храму на землі. “Бо він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх”. – Псалма 91:11

18 Третій верш в першій голові Рут звучить так:

“І помер Єлимелех, чоловік Ноемин, і вона зісталає з двома своїми синами”. Єлимелех, помічник і потішитель Наомії, помер, отже був забраний або усунений. В пророчій драмі се представляє кінець Єгового відношення до Його людей на землі через посередництво святого духа яко заступника, помічника і потішителя. Господь Ісус прийшов до свого храму в 1918 році, і се зазначило кінець роботи святого духа яко заступника, помічника і потішителя для членів церкви на землі. Тоді святий дух був забраний, що було представлено через смерть Єлимелеха. Коли Єлимелех умер, полишивши Наомії двох синів, тоді настав час смутку для них, і сей смуток продовжався в них, аж Рут була приведена до родини Бооза. Так і коли Господь прийшов до храму в 1918 році, святий дух як заступник, помічник і потішитель був забраний, і тоді настав смуток в церкві, аж вірні пізнали, що Ісус Христос є у своїм храмі і що прийшов час радуватись, і від того часу вони зачали радуватись. Тоді вони зрозуміли, що для вірних була єще робота до виконання, і з радістю вони пішли виконувати її. Коли чоловік Наомії був забраний, то без сумніву вона сказала: “Господь забув мене”; і се добре сходиться з словами Божого пророка, котрий сказав: “А Сион (котрий представляє членів Наомії кляси на землі) говорив: Покинув мене Господь, і Бог мій забув мене!” (Ісаї 49:14–16) Але Господь не забув Сиона; ані Господь не покинув ані не забув Наомії, ані Наомії кляси.

РУТ

19 Тепер виходить Рут на сцену пророчої драми і відіграє важну роль. Вона була привязана до Наомі, і Наомі любила Рут дуже горячо. Обидва сини Наомії поженились, один із моабитянкою на ім'я Орфа, а другий із Рутю. “І одружились вони з моабитянками одна на ім'я Орфа, а другу звали Рут; і жили там трохи не десять років”. (1:4) Сі два сини також здається представляють тут клясу невірних і непослушних Богу. Закон Єгови даний для кермування справ подружжя ізраїльтянів із іншими народами, і котрий то закон зобов'язував сих синів, звучить: “І не будеш своячитись з ними: Не даси дочку твою за сина його, а дочки його не братимеш за сина свого; бо вони відхилять синів твоїх від мене, щоб вони іншим богам служили; і запалав би гнів Господень на вас, і швидко вигубив би він тебе”. (5 Мойсея 7:3,4) “Не чинитимеш умови з жителями тієї країни, а то будуть блудувати вони з богами своїми і приносити жертву богам своїм, та й покличуть тебе, і зачнеш їсти жертви їх. І будеш брати дочки їх за синів своїх, і будуть блудувати дочки їх за богами своїми, і приводити синів твоїх до блуду за богами своїми”. – 2 Мойсея 34:15, 16

20 Однак Наомі не була відвічальна за поступки своїх синів котрі були у відповіднім віці женитися, отже не можна винувати її за се, що її сини забрали собі жінки поза ізраїльтянами. Спевністю, що не можна винувати і сих молодих жінок, з котрими ті хлопці поженились, але ті молоді жінки були відвічальні за кроки взяті ними по тім, як вони стались жінками сих двох молодих мужчин ізраїльських. Наомі тепер набула собі дві дочки через закон. Сі дві дочки через закон (невісти) і два сини разом представляли клясу, що стала співтоваришати з клясою Наомі зараз перед приходом Господа до храму в цілі суду. Від часу, коли Рут рішилась стояти із Наомією, то вона головню представляє вибраних по 1918 році.

21 Хілеон, один із синів Наомії, оженився із дівчиною на ім'я Орфа. Її ім'я значить “грива” або “карк” або “плечі”. Се ім'я піддає думку про “туго–шию, або вперту або ліниву” клясу, котра була приведена до правди. “Се люди затверділого серця”. (2 Мойсея 32:9) “Обернулись вони плечима до мене, а не лицем, та хоч я учив їх, учив від досвітоків, то вони не хотіли науки приймати”. (Єремії 32:33) Хто не зважає на слово Боже, той є бунтівником і є названий “туго–шийний”, бо такі обертають свої плечі до Господа. “Бо знаю я добре упертість твою і твою туго шию. Вже тепер, за життя мого з вами, ви опирались проти Господа; що ж по смерті моїй?” (5 Мойсея 31:27) “Коли чоловіка картають, а він все таки туго–шийний, то й буде розбитий, й не буде йому ліку”. (Приповісті 29:1) На підставі авторитету наведеного тут, можна сказати, що Орфа відіграла ту частку, що представляла клясу, котра прийшла до правди і співтоваришила із клясою Наомі по тім, як святий дух був забраний яко потішитель і помічник, але котра опісля обернула свої плечі до Господа.

22 Та друга молода моабитянка сталась женою Махлона, і написано: “А другу звали Рут”. В сій точці драми виходить прекрасна жінка, чужа для ізраїльського народу, котра сталась славною між тими людьми, і котру вельми пошанував Бог Єгова. Ім'я “Рут” значить “приятель” або “товаришка”. Вона мусіла бути дуже приємним сотворінням із чистим серцем. Її привязання до її співтоваришки Наомії, невістки, показує, що вона була правдивою приятелькою. “Друг любить про всяк час”. (Приповісті 17:17; 22:11) Та не лише Рут співтоваришила із своєю свекрухою Наомією, але вона сталась правдивою і вірною приятелькою її, і се вона доказала сим, що вона любила Наомі всякого часу і що Наомі любила Рут. Вони несамолюбно згодились служити одна другій, що є доказом, що вони любили себе взаємно всякого часу. Наомі осталась вірною і правдивою до Єгови, Бога ізраїлевого, і без сумніву свідкувала Рут про Єгову яко єдиного правдивого Бога. Свідчення Наомії

відносно Єгови зробило добре вражіння на Рут і допровадило її до посвячення себе Єгови, і йти з Його завітуючими людьми, полишивши все інше на заді.

23 Подібно і Наомії кляса осталась правдива і вірна під час неволі, й їх свідокство відносно Бога й Його царства спричинило, що і інші побачили й зачали служити Єгови й Його справі від 1919 року. Ось так Рут представляє клясу, котра прийшла до знання Бога і служить Йому по приході Господа до Його храму.

БЛАЗНИТЕЛІ

24 Суд Господень в храмі зачався від тих, що були в угоді з Богом, отже котрі згодились чинити волю Божу. “Бо пора початись судові від дому Божого”. (1 Петра 4:17) Можна сподіватись, що той суд був противним для декого, що були в лінії до позиції в тім домі, і фізичні факти вповні попирають се. Десь около 1919 року і потім, між громадою Божих людей на землі були самолюбні одиниці, котрі відмовились працювати після Богом назначеного способу і тому вони стались чинителями беззаконня; дальше вони наставляли сіти й полапки, щоби відтягнути й інших за собою, і через се вони стались блазнями, після слів Ісуса Христа, і по тій причині були викинуті геть. (Маттея 13:41) “І промовлю тоді до них: Ніколи я вас не знав; йдіть од мене, ви, що чините беззаконня”. – Маттея 7:23

25 Обидва сини Наомії представляли блазнів і чинителів беззаконня. Вони представляли тих, що увяли, заслабли і відпали. “Але згодом обидва сини її, Махлон і Хілеон померли, і зосталась та жінка після обох своїх синів і після свого чоловіка”. (1:5) Обидва сі хлопці не підтримали ім'я свого батька Єлимелеха, котрого ім'я значить “Бог є Царем”. Вони занедбали зробити так, щоб “зісталось ім'я помершого за його наслідком”. – 4:10

26 Обидва сі сини представляли клясу невірних до Господа, що збунтувались і відмовились нести овочі царства й були відтяти, коли Господь прийшов до свого храму. Се мав бути сумний час для Наомії. Вона бачила, що потомство її тіла було забране від неї ворогом смертю. Се так подіلالо на ню, що вона сказала: “Всемогучий послав на мене смуток”. Рівно ж коли суд зачався в домі Божім, тоді кляса Наомії побачила тих, що вона обслуговувала, кормила і помагала на дорозі до царства, були забрані через вплив жорстокого ворога і були відтяти від позиції в царстві. Смерть сих двох синів здається добре сходиться із смертю жени Езекиїла і представляє ту саму річ, і тому представляє тих, що “померли” в темнім періоді, коли зачався суд

Божого дому. – Гляди *Оправданне*, том 1, сторінка 332, англійського видання

27 Наомі тепер була застара віддаватись і родити синів, щоби вони були праотцями царя будучого правительства. Се лише з ласки Бога Єгови і Його вмішання, що Наомі могла мати сполучність із овочами царства. Наомі здається з першу не сподівалась що Бог постарасться о се через одну її невістку, тому що вона налягала, щоби вони обидві вернулись до їх родин і до їх богів і віддалися за поганських чоловіків. Та мудрість Єгови перевищує всякий розум людський. Він тоді робив пророчий образ річей, які мали статися в будучім часі, і тому Він перевів сю драму.

ПОВЕРНЕННЯ

28 Наомі знаходилась в краю серед ворогів Ізраїля і тепер, разом із своїми двома невістками, вона приготавлялась повернути до обіцяної землі. “І вибралась вона з своїми невістками, та й пішла з Моабійського краю назад, бо перечеула в краю Моабіїв, що Бог показав свою ласку для свого народу й дав йому хліб”. (1:6) Через вісімнадцять років Еглон цар Моабський приневолював ізраїльтян служити йому і жорстоко гнобив їх. Тоді Господь підвів із покоління Бенямиківого ліво-ручного Аода, котрий зробив собі обоюдного меча около вісімнадцять цалів довгого, і у відповідний час захвав його острі вістря у живіт царя Еглону, і так Єгова рукою Аода визволив свій нарід з під обцасів моабських гнобителів. Можливо, що зараз потім Наомі, із її невістками, приготавлялась йти до Вефлесеу. Дуже можливо, що Аод служив тоді як мститель і суддя в Ізраїлі. Не був се брак матеріального хліба, що порушив Наомію полишити край Моабів. В той час хліба було по достатком у обох краях, бо Господь одвідав своїх людей в Вефлесеу і дав їм хліба. Дійсна мотива, яка порушила Наомі повернути, була та, що вона бажала бути з її власними людьми, котрих Бог підвів і привернув до своєї ласки, визволивши їх із руки Еглону, гноблючого володаря. Той случай, що Наомі полишила Моабів, сходиться із порадою даною завітуючим Божим людям полишити сатанську організацію й співтоваришити цілковито лише із Божою організацією. “Тим же вийдіть із між них, і відлучіть, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель”. (2 Коринтян 6:17,18) Наомі кляса, як се Божий пророк предсказав, зрозуміла перед 1919 роком, що вона жила серед нечистих людей і тому мусіла взяти дальший крок, посвятити себе цілковито Господеві і увійти до Його служби. – Ісаї 6:5

29 Ся духом—зроджена кляса на землі, котру представляла Наомі в сій точці, прийшла до зрозуміння, що Ісус Христос, великий Суддя, прийшов до храму Єгови і що голоднеча скінчилась, і що Бог усунув жезло беззаконних із судьби праведних, і що тепер вона мусить виконувати роботу царства і тим самим тримати себе далеко і цілковито відділеною від нечистих. (Псальма 125:3) Наомі кляса побачила, що Господь прийшов до свого храму, і що Єгова обернув своє лице до своїх людей, і, як Захарій, вона сказала: “Благословен Господь Бог Ізраїля, що одвідав і зробив ізбавлення народові своєму”. (Луки 1:68) Єгова одвідав своїх людей в часі, коли Наомі вийшла з Моаб краю, взявши із поган жену для свого ім’я, а іменню: Рут, і у своїм часі Бог знов одвідав поган і “взяв із між них людей для свого імени”. — Дії ап. 15:14

30 “Господь одвідав своїх людей давши їм хліб” і в ізраїльській землі знов було всього подостатком. Єгова післав дощі благословенств на покоління Юдине. “Просіте в Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полі. На пастерів гнівом я палаю, і козлів тих (провідників) я покараю; бо навідається Господь сил до свого стада, й поставить рід Юдин, мов славного коня свого, до бою”. (Захарії 10:1,3) Мабуть вірні жиди зачали приносити свою десятину до коморів, і Єгова отворив вікна небесні і вилляв великі благословенства на них, і Його люди мали всього подостатком. (Гляди Малахія 3:10–12) Згідно із своїм ім’ям, Вефлеєм стався тепер “домом хліба”; і Євфрат стався місцем уроджаю, а Юдея місцем хвалення Єгового ім’я. Се представляло, як Божі вірні люди на землі приносять “жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть “овощ уст”, що визнають, ім’я Його”. (Жидів 13:15) Так і тепер сталось з Божими людьми на

землі по приході Господа до храму Єгови.

31 Через свого пророка Єгова сказав: “Іти, Бетлеєме — ти, Ефрато, хоч ти малий між тисячами в Юдеї, але з тебе вийде мені Той, що має бути Володарем ув Ізраїлі, а його народини — від початків, від днів вічності. Тим же то він полишить їх (у зневазі), аж породить та, що має породити, а тоді вернеться до синів Ізраїля і останок братів їх. Стане він кріпко й пастиме в силі Господній, в величності імені Господа, Бога свого, й будуть вони жити безпеч, бо великим буде він аж до окраїн землі. — Михея 5:2–4

32 По народженню нації або царства (1914 року) Ісус Христос, Цар і Оправдатель Єгового ім’я, прийшов до храму Єгови, і від того часу, підперезавшись, Він сказав своїм вірним відпочити хвилину, і після слів пророка, Він зачав кормити їх відповідною поживою. Головно се Господь зробив від 1922 року, Ісус Христос кормить своїх людей в потузі й величності Бога Єгови; і під час, коли вони так споживають сей покарм, Божі блискавиці виходять із храму Його, повідомляючи вірну клясу останка о многих благословенствах зісланих на них, і о благословенствах, які очікують їх, если будуть вірними. Коли на ці факти звернути увагу Божому завітуючому народу, тоді той нарід спішить, щоби відлучитись від сатанської організації, що була представлена через Моаб, і спішить, щоби цілковито посвятити себе Божій організації, домі овочу і хвалення ім’я Єгови. — Гляди *Вартова Башта*, 1928 рік, сторінки 371–377, *англійського видання*

33 Се, що Наомі повернула до “краю хліба”, добре представляє прихід Божих людей до зрозуміння, що Господь є в своїм храмі, і тих благословенств, якими вони тішуться і будуть тішитись, кормлячись зі стола Господнього від того часу.

(Дальше буде)

ЄГОВІВ ВИКОНАВЕЦЬ

Часть 3 — (Докінчення з числа 10)

ТОДІ Егуй велів всі боввани з дерева, котрі представляли менших богів, і також боввани із каменів спалити і знищити й покрошити, і дім знищити: “І повиносили ідоли з Баалової божниці та й попалили. І подробили стовпа Баалового, зруйнували й храм Баалів і зробили з його місце нечисте по сей день.” (2 Царів 10:26,27) Після Ротердама: “І вони поруйнували стовпи Баала, і знищили дім Баала, і назначили його на вихідник”.

39 Сі Писання сильно попирають думку, що Ісус Христос і Його армія, Більший—чим—Егуй, відбе

руть правління від ворога і зайдуть аж до приватного відділу диявольської організації, і знищать все, що має сполучення з його організацією, включаючи змовників його видимої організації, як і також всю видиму часть диявольських поклонників і організацію на землі. (Езекиїла 28:17–19) Се дальше можна поперти пророцтвом Езекиїла 39:6: “І пошлю огонь на Магога й на безжурних поморян, і визнають, що я—Господь”. Се представляє царство невидимої організації. Господь цілковито знищить сю лукаву річ, і Він ужис Більшого—чим—

Егуя т. є., Христа і Його армію, до виконання цієї цілі.

40 Храм Баала стояв як релігійна частина сатанської організації. Однак ці диявольські релігії були зорганізовані для певної цілі. Це було бажання використати рід людський, що запровадило його до цього крайнього зла, яке ж бо написано: “Та через розлоге купецтво твоє сповнилося нутро твоє несправедністю, і ти согрішив”. (Езекиїла 28:16) Це був дух захланності Диявола, щоби зробити торгівлю з роду людського, що допровадив його до ошуства, підступу, грабіжи, війнства і інших злочинів. Ся Баалова релігія служила для цієї цілі, щоби відчужити чоловіка від Бога, і щоби він міг збудувати собі звірську організацію на землі, тримати людей в незнанні Бога Єгови, і через великий інтерес або торговельні пляни, рабувати їх з дорогих річей, а понад усе, відтягнути їх від посвячення Єгови. Знищення диявольської релігії освободить людей від їх сліпоты, і тим самим від сили Сатани. Через сю злу релігію Сатана дістав контроль над ізраїльтянами і зробив торгівлю з дому Божого, так як Ісус заявив в своїм часі: “А тим, що голуби продавали, рече: Візьміть се звідсіля; не робіть дому Отця мого домом торговим. Згадали ж ученики Його, що написано: Ревність дому твого зїла мене”. – Йоана 2:16,17

41 Ахав і Езабеля наняли диявольську релігію Баала як знаряд, через котрий вони старались відчужити Ізраїля від Бога і тоді рабувати їх, так як се було показано через їх украдення винниці від Набота і поповнення вбійства, щоби дістати його. Господь ужив Егуя щоби знищити дім Ахаба і Езабелі, і їх прихильників і приятелів, і всіх священників і пророків Баала. Тому є написано: “Так викоренив Егуй Баала з Ізраїля”. – 2 Царів 10:28

42 Тут образ Егуя кінчиться, і зникає з очей цілковито так далеко, як се відноситься до роботи в ім'я Єгови, і що мало б представляти більші речі виконані через Христа і Його організацію. Робота Егуя була оправдання імені Єгови, і для тої цілі його робота була записана в святому Писанні. Егуй скінчив свою роботу яка була приписана йому, і коли він скінчив, тоді Єгова похвалив його: “І рече Господь Егуєві: Що вчинив єси те, що до вподоби мені, й притьма по моїй думці розправився із домом Ахабовим, за се потомки твої сидітимуть на престолі Ізраїлевому до четвертого покоління”. – 2 Царів 10:30

43 Робота, яку виконав Егуй, котра представляла роботу виконану через останка, була оголошення присудів Єгови. Коли Егуй скінчив свою роботу, тоді він повідомив о сім, і се як раз що зробив чоловік одягнений в лняну одєжу згадану через Езекиїла: “Аж ось той, що в лняній одєжі, той, що при боці в його писарські прилади, приніс звістку й сказав: Зробив я так, як ти мені приказав”. – Езекиїла 9:11

В СКОРОЧЕННЮ

44 Нехай же ті, що студіюють слово Боже і бажають чесно і щиро зрозуміти його, все пам'ятають питання, котре є найважливіше, а іменно, оправдання імені і слова Єгови. Все інше є підчинене тому і є важним лише тоді, коли прямує до оправдання імені Єгови, Одиниці не мають жадної вартости, хіба що вони є знарядом в руці Господа.

45 Пророк Ілія був свідком Єгови, і його робота представляла роботу свідцтва на землі під час, коли Ісус Христос приготував дорогу перед Єговою. Його робота на горі Кармель, коли Він мовився до Бога, щоби огонь зійшов із неба, була, щоби люди пізнали Бога і звернули свої серця до Нього. Це була робота оправдання. “Почуй мене, Господи, почуй мене, щоб сей люд зрозумів, що ти, Господи, справдешний Бог, і що ти навернеш серця їх”. (1 Царів 18:37) Ілія також виконував роботу нищення, коли він повбивав пророків Баала, і сим чином представляв вбивання сатанських наук в “християнстві” через поширення правди перед 1918 роком. Баалізм далі існував в Ізраїлі потім, як Ілія був забраний. Так і тепер сатанська релігія далі існує в “християнстві”, коли робота Ілії скінчилася. Робота Ілії була важна, але самий Ілія не був важний.

46 Єлисей був помазаний продовжати роботу, котру зачав Ілія. Єлисей виконував роботу свідцтва, котра то робота була також оправдання. Це не була робота реституції. Чуда, які Бог дозволив йому зробити, були очевидно для цієї цілі, щоби установити віру людей в себе як в Божого пророка і свідка. Самий Єлисей не був важний, але його робота була важна так далеко, як вона оправдувала ім'я Єгови. Самий Єлисей не виконував кривавої роботи, але він помазав Егуя виконати сю роботу в його часі, і тим самим Єлисей мав частку в тій роботі. Єлисей пережив Егуя, що здається показує, що робота Єлисея, т. є., давання свідцтва, буде продовжатись по Армагедоні. Кляса Єлисея, будучи частию Христа, великого Егуя, має частку в роботі знищення, в проголошенні й виконанні присудів на організації ворога. – Псалма 149:7–9

47 Єгова приказав, щоби Азаїла помазати на царя над Сириєю. (1 Царів 19:15) Азаїл не був жидовином, але сириянином. Очевидно він був ужитий Господом виконати роботу вбивання і покарати Ізраїля за їх гріхи в такий самий спосіб, як Господь ужив Навоходоносора. Самий Азаїл не був важний. Його робота була прообразом на роботу, яку має виконати знаряд в руках Господніх.

48 Егуй був ізраїльтянином вибраний Господом виконати певну роботу в Його ім'я. Егуй не був важний, але його робота була важна так далеко, як вона оправдувала Його ім'я. Робота по-

затипічного Егуя є виконана в часі періоду церкви представленої через Єлисея, отже кляса, котру представляв Єлисей, має часть в роботі вбивання або в роботі оправдання, не дійсно, але в проголошенню присудів і виконанню їх. Егуй був виконавцем. (2 Паралипоменон 22:8) Ісус Христос є великим Виконавцем Єгови. (Йоана 5: 27) Як Егуй виконував свою роботу поспішно і безперестанку, так і Ісус Христос. Егуй виконав своє припорушення через знищення Ахабового дому задля слідуючих причин: Зневаження Божого ім'я, через установлення поклонення Баалові, через що Ахаб і Езабеля виконали свої закланні пляни, що doprowadило до вбивства Набота. Се представляло диявольську релігію, яка була установлена для зневаження Єгового ім'я і через котру він відвернув людей від Бога, і котра doprowadила до забиття Ісуса. Знищення дому Ахабового і Езабелі

через Егуя представляло знищення Сатани й його організації через Ісуса Христа, і передання володіння над світом Ісусу Христу. (Одкриття 12:9-11) Ті, що є вірні Богу і приносять овочі царства аж до кінця, будуть співтоваришати з Ісусом в Його царстві. (Маттея 21:43) Отже Егуй й його робота знищення представляли Христа й його армію виконуючи присуди проти Сатани і його організації, і сю честь мають всі святі. Чистий наслідок сього буде оправдання імені Єгови.

49 Сей факт, що Бог Єгова тепер відкриває своїм людям значіння Егуйового образу є доказом, що сповнення його уже близько. Сі правди приносять потіху для Божого останка, тому що вони дальше запевняють любов Єгови і охорону для тих, що люблять Його і котрі оцінюють факт, що царство зачалось, і що скоро ім'я Єгови буде на віки оправдане.

ЗМІСТ ВАРТОВОЇ БАШТИ З 1932 РОКУ

СІЧЕНЬ	МАЙ	ВЕРЕСЕНЬ
Гідети в Християнстві 3	Скеля 67	Гор і Магор 131
Питання до Студії 9	Його Організація 68	Яковів Кловіт 135
Останок на Перед 9	Підроблення Сатаном 70	Приналежні Факти 137
Недоумні 11	Правдиве Значіння 71	Єговів Виконавець (Часть 1) 138
Вернутись до Снону 12	Питання до Студії 73	Егуй 138
Порядок 12	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 1) 74	Історичний [Факт] 139
Велика Громада 13	Впровадження 75	Ключ 139
Міліони 14	Розсипання Ворогів 76	Закли 141
Питання до Студії 15	Пенальні Ворога 77	Набот 143
ЛЮТИЙ	ЧЕРВЕНЬ	ЖОВТЕНЬ
Навчені Богом 19	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 2) 83	Єговів Виконавець (Часть 2) 147
Хто є Дітьми Снону 20	Сироти і Вдови 85	Припорушення 148
Народження 20	Вірні і Мало Вірні 86	Початок Роботи 148
Діти 21	Пророк Армагедону 88	Виконання Пророкства 151
Питання до Студії 26	Питання до Студії 89	Питання до Студії 153
Ахаб Єгові 26	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 3) 90	Єговів Виконавець (Часть 3) 154
В Храмі 28	Війна в Розвою 93	Ревність для Єгови 156
Розлучення 30	Образ Останка 94	Єголаб 157
Питання до Студії 31	Потіха для Понижених 95	Поклонники Баала 159
МАРЕЦЬ	ЛИПЕНЬ	ПАДОЛИСТ
Сломи 35	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 4) 99	Організація Єгови (Часть 1) 163
Наша Пасха 36	Горда Організація 100	Старші 163
Хліб 36	Восний Знряд 101	Почин 165
Чаша 37	Його Високе Місце 102	Старші в Уряді 166
Вино 39	Дарунки 103	Діяльність Святого Духа 168
Доручення Свідцтва 42	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 5) 105	Організація Єгови (Часть 2) 169
Приказ 43	Бог за Нами 106	Єдність 170
Свідки Єгови 44	Його Вірні 106	Правдині Старші 172
Вартога Башта 47	Визволення 107	Резолюція 176
КВІТЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ГРУДЕНЬ
Ріпача Проба 51	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 6) 115	Бажаний Дім Єгови 179
Насильний Дім 52	Докорить Польовим Звірям 116	Його Дім 179
Випробування 52	“Що Бажать Війни” 117	Книга Руті 180
“Шлях і Сплетання Зубів” 53	Шукати Муть Снона 117	В Скороченню 181
Питання до Студії 57	Запрошення 118	Бажаний Дім Єгови (Часть 2) 184
Шануйте Єгову 58	Фараон і Сатана 121	Помічник Забралий 187
Хто є Бог Єгова 59	Диявол 123	Єговів Виконавець (Часть 3, док.) 190
Потреба Знання 61	Дозволення на Зло 125	В Скороченню 191
Відвічальність 63	Правдива Відповідь 125	Зміст Вартової Башти з 1932 Року 191